NEJVYŠŠÍ SOUD
Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 38/2025

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „informační zákon“ anebo „SvInf“), rozhodl o žádosti **R. H.**, s adresou XY a adresou datové schránky XY (dále jen žadatel), ze dne 17. 3. 2024, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 a § 11b informačního zákona se projednávaná žádost v části, zda *„jsou Nejvyšším soudem vedena řízení, jejichž předmětem jsou následující nemovité věci“*, **odmítá**.

II. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „Nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost v požadavku na poskytnutí informací k fyzickým osobám **odmítá**.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (důraz doplněn):

„Vážení, v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás tímto dovolujeme požádat o sdělení informace, zda byla či jsou v současné době před Vaším nadepsaným soudem vedena řízení, ve kterých je

- JTH Reality s.r.o. se sídlem Krupská 33/20, 415 01 Teplice, IČO: 039 16 324 („Společnost“),

- J. T., r. č. XY, bytem XY („pan T.“),

- L. T., r. č. XY, bytem XY („paní T.“; pan T. a paní T. dále společně jen „manželé T.“),

účastníkem řízení a/nebo jejichž předmětem jsou následující nemovité věci:

- pozemek parc. č. XY;

- pozemek parc. č. XY;

- pozemek parc. č. XY,

vše k.ú. XY, obec XY, zapsané na listu vlastnictví č. XY, nebo

- pozemek parc. č. XY;

- pozemek parc. č. XY;

vše k.ú. XY, obec XY, zapsané na listu vlastnictví č. 6948, vedeném XY

(dále jen „pozemky“).

K vedeným řízením uveďte, prosím, rovněž (i) výčet ostatních účastníků řízení, (ii) spisovou značku řízení, (iii) předmět řízení a (iv) stav řízení.

Důvodem naší žádosti je zpracování právní prověrky Společnosti, manželů T. a pozemků, jejichž jsou právě Společnost a manželé T. vlastníky.

V případě, že výše uvedená řízení jsou nebo byla před nadepsaným soudem vedena, si Vás dále dovolujeme požádat o sdělení příslušných spisových značek, jakož i o sdělení informace, zda byla tato řízení pravomocně skončena.“

K výroku I. rozhodnutí:

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení čl. 17 odst. 5 Listiny stanovuje informační zákon. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *„pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“*.

Podle § 11b informačního zákona „*Povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má*“.

Povinný subjekt vysvětluje, že aby bylo možné projednávané žádosti vyhovět, musel by Nejvyšší soud daná řízení speciálně evidovat (tedy mít vytvořený jejich seznam), případně by musel být schopen daná řízení (snadno) vygenerovat ze své databáze všech řízení. Povinný subjekt však nedisponuje ani jedním (ani úplným seznamem všech rozhodnutí k daným nemovitostem, ani schopností takový úplný seznam snadno vygenerovat). Povinný subjekt dodává, že pro potřeby Nejvyššího soudu ani není potřeba takový seznam vést, respektive podle speciální charakteristiky řízení evidovat.

Nejvyšší soud **nevede speciální seznamy nemovitostí, které byly anebo jsou předmětem jakéhokoli řízení rozhodovaného jeho senáty,** ani tyto údaje nezaznamenává do vlastního informačního systému. Nemá bohužel ani možnost, jak požadované informace získat ze své databáze jednoduchým dotazem (např. zadáním parcelního čísla). Informační systém Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jde především o údaje, jejichž sledování si vyžaduje běžná denní činnost soudu. Zadání parametrů pro jakékoli další sledovaní, ze kterého by měl ISNS generovat nové statistiky, je náročným procesem jak po stránce technické, tak organizační.

Zákonodárce § 11b informačního zákona stanovil možnost odmítnutí žádosti o informace, pokud jí povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost jí disponovat (nejedná se tak o opomenutí povinného subjektu např. danou informaci vytvořit). Druhou podmínkou je skutečnost, že požadovaná informace nemůže být „**snadno**“ vytvořena.

K první podmínce povinný subjekt dodává, že žádnou „evidencí“ v dané oblasti, kterou by mohl k projednávané žádosti bez dalšího poskytnout, nedisponuje. Povinný subjekt soudní řízení podle konkrétního předmětu řízení nijak blíže nesleduje, neanalyzuje, a vzhledem k povaze činnosti ani nemá důvod sledovat a analyzovat, jelikož to není nutné pro řádný výkon zákonem svěřených pravomocí.

K druhé podmínce povinný subjekt uvádí, že nemá nástroje pro snadné zjištění („automatické vygenerování“) předmětných informací. Povinný subjekt nedisponuje žádným nástrojem, za jehož pomoci by bylo možné daná řízení komplexně a „snadno“ vygenerovat z ISNS. K tomu je vhodné doplnit, že označení dané nemovitosti se v ISNS nijak neprovádí a ani v samotném textu rozhodnutí o dovolání nemusí být přesná specifikace konkrétní nemovitosti uvedena.

K výše uvedenému povinný subjekt dodává, že ISNS eviduje zejm. údaje o účastnících (stranách) řízení, z povahy věci neeviduje (a ani nemá důvod evidovat) údaje o konkrétním předmětu řízení, kterým by mohla být projednávanou žádostí uváděná nemovitost. Údaje o předmětu řízení jsou uváděné pouze v obecné rovině, může se jednat např. o následující typy předmětu řízení: *„O zaplacení“, „O nahrazení projevu vůle“, „O určení vlastnického práva“, „O vyklizení nemovitosti“, „O určení neplatnosti výpovědi smlouvy o nájmu“, „O zřízení služebnosti“, „O určení neplatnosti zástavního práva“*, atd.

Povinný subjekt ještě jednou rekapituluje, že ISNS sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jde především o údaje, jejichž sledování vyžaduje běžná denní činnost soudu (z povahy věci tak ISNS nemusí automaticky vyhovovat požadavkům externích žadatelů). Povinný subjekt dodává, že může elektronicky vyhledávat pouze v rozhodnutích Nejvyššího soudu vydaných po roce 2000, nikoli v jakýchkoli dalších dokumentech ze soudního spisu (včetně rozhodnutích soudů nižších stupňů), případně ve starších rozhodnutích Nejvyššího soudu, která vůbec nejsou dostupná v elektronické podobě. Uvedené nástroje vyhledávání tak z povahy věci není možné využít u dosud neskončených dovolacích řízení.

V tomto kontextu je nutné předeslat, že Nejvyšší soud, jehož úkolem je sjednocování rozhodovací činnosti soudů co do řešených právních otázek, zpravidla nezasahuje do skutkových otázek. V textech rozhodnutí tak vůbec nemusejí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti (např. označení nemovitosti, případně může být v rekapitulaci případu využito paušální označení typu „předmětné nemovitosti“). V rozhodnutí Nejvyššího soudu je prvotně řešena otázka přípustnosti dovolání, následně pak dovoláním otevřených právních otázek. Zvláště v případě (často spíše kratších) usneseních o odmítnutí dovolání pro nepřípustnost pak zpravidla není důvod pro rekapitulaci (skutkových) okolností daného případu, spíše jsou řešeny otázky (ne)přípustnosti podaného dovolání (procesní rovina).

Povinný subjekt dodává, že jelikož předmětem projednávané žádosti byly dosud neskončená řízení, pak ani z povahy věci nebylo možné využít tohoto pomocného nástroje, který však může sloužit toliko jako podpůrný ukazatel, nikoli závazná informace, a to z důvodů, které byly vysvětleny výše.

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě vymezené projednávanou žádostí a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, projednávanou žádost povinný subjekt vyhodnotil jako požadavek na poskytnutí informace, kterou ve smyslu ustanovení § 11b informačního zákona nemá a ani mít nemusí, přičemž ji ani není možné snadno vytvořit, proto žádost odmítl.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává Nejvyššímu soudu do 15 dnů ode dne doručení. Lhůta pro podání odvolání začíná běžet následující den po doručení. O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

K výroku II. rozhodnutí:

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon upravuje pravidla pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k informacím.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“ Podle § 8a odst. 1 informačního zákona informace „*týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“.

Zákonnosti zpracování se věnuje § 5 an. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů: *„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:*

a) *povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
b) *úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 Nařízení se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle § 4 odst. 2 Nařízení je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.

Povinný subjekt v souladu s citovanými předpisy na ochranu soukromí a osobních údajů zpravidla neposkytuje údaje o řízeních fyzických osob třetím, na řízení nijak nezúčastněným osobám. Takovou žádost nezbývá než odmítnout podle § 15 odst. 1 informačního zákona v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud nesděluje v agendě žádostí podle informačního zákona osobní údaje účastníků řízení (fyzických osob) nikomu jinému, krom nich samotných anebo jimi řádně zmocněných zástupců.

Projednávaná žádost, byť požaduje lustraci řízení fyzických osob, nedokládá žádné zmocnění jako právní titul k projednávané žádosti. Nejvyšší soud jako povinný subjekt neposkytuje lustrace řízení fyzických osob třetím osobám. Nejvyšší soud tedy nemá v případě projednávané žádosti právní titul ke zpracování osobních údajů, jelikož nemá od subjektu údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny další podmínky čl. 6 odst. 1 Nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů podle čl. 10 Listiny nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že se projednávaná žádost v části poskytnutí informací odmítá, a to plně v souladu s § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, jakož i v souladu s Nařízením.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává Nejvyššímu soudu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání začíná běžet následující den po doručení. O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt poskytuje zbývající informace, jichž se netýkají výroky předkládaného rozhodnutí, formou následujícího sdělení. K projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že Nejvyšší soud ve své databázi k dnešnímu dni (12:00 hodin) neeviduje žádná soudní řízení, v nichž by mezi účastníky figurovala v projednávané žádosti uvedená společnost JTH Reality s.r.o., IČO: 039 16 324.

Na úplný závěr považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

V Brně dne 3. 4. 2025

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona